

[Per Hækkerup.]

yderligere om de forberedende arbejder, der er foretaget inden for regeringsudvalget, skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Vagn Bro: Vi drøfter jo for tiden her i tinget landets forsvarsmæssige beredskab og betydningen heraf som led i det vesterlandske NATO-forsvar, men det må erkendes, at også civilforsvaret — og som en meget vigtig side af dette statens civile beredskab — er af overordentlig afgørende betydning.

Medens selve forsvaret må ses i sammenhæng med det store forbunds samlede optræden i den givne krigssituation, må det vistnok erkendes, at det egentlige civile beredskab, med landets civilforsvarsstyrelse, civilforsvarskommissioner og civilforsvarsforbund og nu altså det her omhandlede civile beredskab, først og fremmest er og bliver vor egen opgave. Der er derfor heller ikke tvivl om, at alle disse tre strenge må være samspillende. Jeg kan her ikke undlade at sige et par ord om selve civilforsvaret, som efter min mening og adskillige andres mening ikke er alt for aktivt i sin nuværende organisation. Det er min bestemte opfattelse, at der må gøres et yderligere arbejde for at få hele den del af befolkningen, som står uden for hæren, med i opøvelsen, så den i hvert fald nødtørftigt er forberedt på, hvilke vanskeligheder og hvilke store krævende opgaver den kan komme ud for. Vi vil jo helst sige, at en vis afspænding i øjeblikket er til stede, men vi må desværre på den anden side erkende, at jo mere dette bliver folkets øjeblikkelige opfattelse, des mindre anser den personlig opøvelse, organisation og dygtiggørelse for nødvendig. Jeg ved meget vel, at dette forhold i højere grad henhører under den højtærede indenrigsminister, men jeg fremfører det, fordi det er en kendsgerning, at det ikke står helt vel til med tilmeldelser og indgåede kontraktforhold med den civile befolkning.

Den ærede ordfører for socialdemokratiet lagde megen vægt på, at det skulle være de enkelte ministre, der i spørgsmålet om statens beredskab skulle være, om jeg så må sige, de afgørende. Det er jeg nu ikke helt sikker på, thi jeg tør sige, at hvis man var

klar over de manglende tilmeldelser og den manglende opøvelse, ville man fra alle sider blive noget forurologet. Jeg har sagt det samme, når jeg har været til møde med civilforsvarschefen, som uden tvivl gør et udmærket arbejde i sit kontor og i det ret store „hoved“, som står i spidsen for hele denne organisation. Men jeg vil forbeholde mig i det udvalg, hvor vi kommer til at drøfte lovforslaget, også at fremføre denne side af sagen. Det kan nemlig ikke nytte, at vi ordner et beredskab både forsvarsmæssigt og med hensyn til civilbefolkningen, med hensyn til forsyningerne og med hensyn til statens mulighed for i krigstid at udføre sine funktioner, hvis et af disse led brister. Jeg synes, at jeg, som har så meget at gøre med disse forhold, har pligt til at sige dette her, for at ikke hele befolkningen i den påkommende situation skal vågne op til en virkelighed, som den er meget lidt forberedt på. Jeg må erkende, at det lovforslag, vi drøfter her i dag, vedrører ganske overordentlig vigtige og alvorlige forhold, som vi i min gruppe er rede til at bringe i orden. De stærke, men uden tvivl berettigede ord om fremtidens krig, at det kan blive alles kamp mod alle, gør, at vi også på dette område skal være forberedt.

Lovforslagets § 1 fastslår jo i virkeligheden hele formålet med loven, idet der står, at formålet er:

„at fremme landets samlede forsvar, herunder at sikre opretholdelse i krigstid af regeringens funktioner og af den statslige og kommunale forvaltning, opretholdelse af ro og orden, styrkelse og udnyttelse af landets produktionssevne og transport- og kommunikationsapparat samt sikring og fordeling af forsyninger.“

Dette grundlag er rigtigt, og på det grundlag må vi nu se at finde frem til en praktisk ordning.

Efter at have understreget dette vil jeg gerne have lov til at sige to ord, som jeg beklager i virkeligheden har en anden forudsætning end den, som den ærede ordfører for socialdemokratiet havde, idet han på en måde ville udstykke det hele. Jeg henleder først opmærksomheden på, at der ifølge lovforslagets § 2 på en måde bliver tale om 4 organisationer. For det første foreslås det, at de enkelte ministre, hver inden for sit administrationsområde, skal gennemføre det